

Umple inimile tinere cu Cuvântul lui Dumnezeu!

Umple inimile tinere cu Cuvântul lui Dumnezeu!

- Imediat ce ajung acasă, voi începe să învăț pe de rost versete din Biblie împreună cu micuții mei, a spus B., un frate tânăr, care ținea programul de școală duminicală pentru copii.

- De ce ai luat brusc această hotărâre? l-am întrebat.

- Azi de dimineață l-am întrebat pe mezinul nostru, dacă știe să spună câteva versete din Biblie; mi-a spus întreg capitolul 53 din Isaia. E uimitor! Un copil de vârsta lui să știe așa mult!

Am auzit de multe ori așa ceva. Dacă părinții ar ști cât de simplu este acest lucru, cred că mulți ar încerca să învețe împreună cu copiii lor.

Metoda noastră, probabil, nu este sistematică, dar nici nu înclinăm spre sistematizare. Este calea pe care încercăm să punem în practică îndemnul din Deuteronom 6. 6, 7: „Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta; să le întipărești fiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula”.

Când mergem cu mașina și copiii se ceartă, atunci a învăța versete este modalitatea cea mai bună de a pune capăt neînțelegerii dintre ei. Copiii vor descoperi că nu este deloc plictisitor și vor observa că suntem interesați de ei, iar acest lucru le place. Deseori vine câte un copil la mine și mă întreabă: „Pot să-ți spun câteva versete?” O dată ce obiceiul este întipărit, fiecare zi va aduce astfel de ocazii. Când șireturile pantofilor nu sunt bine legate, când fermoarul nu funcționează bine, când trebuie extrasă o așchie din deget este mereu timp pentru un verset, înainte ca micuții să se reîntoarcă la joaca lor.

Eu folosesc în mod deosebit timpul serii, când îi duc pe copii la culcare. Dacă un copil adoarme gândind la Cuvântul lui Dumnezeu, subconștientul său va rămâne preocupat cu acesta. Aceste lucruri vor lăsa în urma lor impresii care nu pot fi șterse.

Nu trebuie să știți mai întâi voi înșivă versetele pe de rost înainte de a le spune copiilor voștri. Ceea ce știu eu pe de rost am învățat în mare parte împreună cu micuții mei. Aceasta este o cale ușoară de a învăța noi înșine multe versete.

Când fiul nostru cel mai mare a împlinit cinci ani, am citit undeva că la această vârstă copilul are o foarte mare capacitate de asimilare a impresiilor. Dacă tot ce pătrunde astăzi în minte și în inimă își pune amprenta asupra vieții micuților noștri, cât de important este să veghem asupra lor! Ce ar putea fi mai prețios pentru copiii noștri decât Cuvântul lui Dumnezeu?

La aniversarea vârstei de cinci ani a fiului nostru, am învățat doar versetul: „Domnul este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic.” În perioada care a urmat, am ales fragmente de câte șase, cel mult opt versete. Spuneam câte o propoziție scurtă sau o parte din propoziție, iar micuțul nostru repeta. Fiecare greșală, pe care o făcea, o corectam imediat. Repetam câte un fragment în fiecare zi, de două sau de trei ori pe zi, după cum aveam posibilitatea. Cât de mult se bucura băiatul când vedea că, și fără ajutorul meu, știa cum continua textul! Mai târziu, când a trebuit să-l ajut tot mai puțin, îi făcea plăcere să numere de câte ori îl ajutam. În prima zi, probabil, de șase ori, a doua zi de pa-tru ori, a treia numai o dată și până la urmă putea să spună fără ajutor! Nu i-am obligat niciodată pe copii, ci am încercat întotdeauna să creez o atmosferă relaxantă și voioasă.

Adevăratul secret al învățării pe de rost este repetiția! Chiar și un verset uitat complet va lăsa o amprentă și mai târziu va putea fi învățat mai ușor decât unul total necunoscut. În unele limbi, a învăța pe de rost înseamnă: a învăța cu inima. Este o expresie frumoasă. Psalmistul spune: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta” (Psalm 119.11). Tocmai acest verset deschide o cale foarte importantă pentru educare în familie.

Dacă, de exemplu, un copil este neascultător, îi putem cere să spună versetul 1 din Efeseni 6: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, pentru că aceasta este drept”. Astfel sprijinim vocea părinților prin însăși vocea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă mult pentru un copil, căruia de la naștere i s-a vorbit despre Tatăl ceresc. Desigur, trebuie să fim consecvenți în modul în care cerem ascultare.

Când un copil trebuie să primească bătaie, este bine dacă îl punem să spună versetul: „Nebunia este lipită de inima copilului, dar nuiaua disciplinei o va dezlipi de el” sau „Nu cruța copilul de mustrare, căci, dacă-l vei lovi cu nuiaua, nu va muri. Lovindu-l cu nuiaua, îi scoți sufletul din Locuința morților” (Proverbe 22.15; 23.13, 14).

Prin astfel de versete, copilul învață să fie ascultător. Aceasta este ceea ce dorește Dumnezeu și ceea ce trebuie să fie, de fapt, și intenția noastră întotdeauna când pretindem ascultare.

Când a apărut televizorul, a adus cu sine nenumărate greutăți. Unul din băieții noștri a protestat că nu avem și noi un astfel de aparat și că nu le permitem să meargă la alți copii pentru a privi la televizor. Dar copiii învățaseră deja: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însușească”. Există o mulțime de alte versete: „Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte”; „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale” (Psalm 119.37 și 18)! „Cine din noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări veșnice? – Cel ce umblă în neprihă-nire, ... cel ce își astupă urechile să n-audă cuvinte setoase de sânge și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; ... – Ochii tăi vor vedea pe Împărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată întinderea ei” (Isaia 33.14-17).

Apoi le-am explicat băieților că programele de televiziune nu sunt acele lucruri frumoase și plăcute, cu care Dumnezeu dorește să ne vadă preocupați. Astfel am răspuns mai bine la întrebare decât prin interzicere. Pentru toate situațiile posibile din viața de familie există versete potrivite.

De curând, când doi dintre băieții noștri mai mici s-au certat, i-am pus să spună versetul 1 din Proverbe 15, ca să-i cumințesc. Când sunt leneși, atunci este folositor versetul 19 din Proverbe 15. Pentru ne-mulțumire este potrivit textul din Efeseni 5.20. Posibilitățile sunt nelimitate; amintesc aceste versete numai ca exemplu despre cum putem folosi Biblia în problemele educației.

Copiii, care sunt crescuți în acest mod, învață să trăiască în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu și să îl utilizeze ca și candelă și lumină.

Când unul din băieții noștri a împlinit opt ani, mi-a spus: „Îmi place foarte mult limbajul Bibliei. Totul sună foarte sfânt.”

Am putut constata la el o dragoste adevărată și adâncă față de Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta a fost o mare răsplată pentru mine în ceea ce privește hotărârea pe care am luat-o cu câțiva ani în urmă.

Din „Uit het Woord der Waarheid“

clickbible.org